

[Gudme.]

forfølgning for kreditor, nu var kommet til balancepunktet. Hr. Ejler Koch er så overbevist. Jeg er måske lidt mere tvivlende, men det skal i hvert fald uforbeholdt siges, at vi er kommet nærmere balancepunktet, end vi var med det forrige forslag.

I øvrigt er det rigtigt, som fru Nathalie Lind sagde, at det er jo en myriade af enkeltheder, som vi her skal beskæftige os med. Dem egner en førstebehandling i folketinget sig ikke til; derfor skal det for mit vedkommende kun blive nogle ganske korte tilbagemeldinger, nogle reaktioner med hensyn til nogle af de kritikpunkter, som vi beskæftigede os så indgående med, da vi havde førstebehandlingen i marts 1973.

For det første med hensyn til den såkaldte fredningstid, som dengang skulle være på et år og dengang skulle være i forhold til alle kreditorer. I dag er den foreslået at skulle være på 6 måneder og kun i forhold til den samme kreditor. Jeg mener, at man hermed har foretaget en fornuftig frontforkortning, og i den form, hvori forslaget om fredningstid nu foreligger, mener jeg at vi må kunne tiltræde det.

Med hensyn til spørgsmålet om kreditors møde i fogedretten var det jo oprindeligt tanken, at man fuldstændig ville afskære kreditors advokat fra at møde, i hvert fald fra at få penge for at møde, idet man helt fjernede den beløbsgrænse, som findes i den nuværende retsplejelov. Nu er man gået over til en grænse på 5.000 kr., således at fordringer på under 5.000 kr. ikke giver nogen ret til at få penge for at møde, mens fordringer over 5.000 kr. altså giver en sådan ret, hvis der ikke er tale om udlæg i fast ejendom. Jeg mener, det er rigtigt med en sådan pengegrænse — her er man jo også helt på linje med det, som var indeholdt i udvalgsbetænkningen fra 1971 — men jeg synes nok, at den pristalsregulering, som der er tale om med 5.000 kr., har foruddiskontret en inflation, som vi jo netop for øjeblikket gør os nogle ivrige bestræbelser for at bremse. Derfor tror jeg nok, at der kan blive anledning til at drøfte, om 5.000 kr. ikke er at komme lidt for højt op i lidt for god tid. Jeg tror, vi skal drøfte, om beløbsstørrelser på 2.000 kr. eller 3.000 kr. som grænse ikke var rimeligere.

Med hensyn til politifremstillinger er jeg

klar over, at man fra justitsministeriets side lægger overordentlig meget vægt på at kunne få de nye regler gennemført, sådan som de er udformet i forslaget nu, bl. a. af den særdeles gode grund, at man herved er i stand til at koncentrere politiets arbejdsindsats om andre opgaver end denne. Vi hørte for nylig, at man i Ålborg anvender et par mand konstant til at hente debitorer og slæbe dem i fogedretten. Derfor mener jeg også nu at kunne sige, at selv om vi må erkende, at vi ved at gøre politifremstillingen til noget helt undtagelsesvist i væsentlig grad svækker effektiviteten i retsforfølgningen, så bør vi nok alligevel acceptere dette. Jeg synes, det er vigtigt at præcisere, således som det også er blevet præciseret i de nu foreliggende forslag, at man jo altid har muligheden for i stedet for en politifremstilling at foretage en udgående fogedforretning til debtors bopæl. Den udgående fogedforretning er vel i virkeligheden det bedste middel til med det samme at blive klar over, om der er mulighed for at gennemføre et udlæg hos debitor. Derfor tror jeg, det er en god regel at sige: dér, hvor det er kreditor meget magtpåliggende at komme igennem over for denne debitor, dér må man hellere tage den udgående fogedforretning i stedet for at gennemføre en politifremstilling, som altså bl. a. er en belastning af en helt tredje part, nemlig politiet, som i øvrigt ikke har noget at gøre i konflikten imellem kreditor og debitor, og som heller ikke er nogen fogedret.

Jeg kan med hensyn til enkelte andre momenter, som vi i sin tid diskuterede, sige, at trangssbeneficiets udformning med en grænse på 3.000 kr. vil vi kunne tiltræde.

Med hensyn til de regler om afdragsordning, som fandtes også i det tidligere forslag, ja, dér kan jeg kun sige: det gælder i særdeleshed, når kreditor ikke møder i fogedretten. I almindelighed er det i orden, at man lader fogden gennemføre en afdragsordning, og jeg mener, at de principper for en afdragsordning, som er foreskrevet i forslaget, og som står i bemærkningerne, vist i realiteten er de samme principper, som de 99 ud af 100 advokater i forvejen i dag praktiserer på deres klienters vegne, så dér kan ikke være nogen indvending.

Jeg vil godt her lige indskyde noget, som jeg også under udvalgsbehandlingen, da vi